

HVA MA GJØRES

Nr. 2 - 1986
Utgitt av Norges Kommunistiske Studentforbund, NKS
(Studentforbundet til AKP (m-l) med støtte fra
Studentsamvirket).

AKSJONER!

Studentreformisme

Reformistiske kontra revolusjonære linjer i studentkamp

Sosialistisk Front/ leiinga i Norsk Studentunion har på 80-tallet utvikla ei nederlagsline i studentane sin kamp mot statlege nedskjæringar. Sentralt her står kravet om inntektsavhengig tilbakebetaling, og satsing på lobby-verksemnd i staden for moblisering av studentane til kamp. Eg drøfter ideologien bak denne lina, og vilkåra for å erstatte henne med ei line for kamp.

Foto: Klassekampen

Sos. fronten sitt syn på Staten

Sos. front ser på Staten som ein nøytral instans som står over ulike klasse- og gruppe-interesse: Staten tenker på fellesinteressene opp mot privatkapitalen og andre griske privilegerte grupper. Når

Høgre har regjeringa «misbruker» dei Staten til å fremma kapitalinteresse. Han kan berre bringast på rett kjøel igjen ved at DNA får regjeringsmakta.

Kan studentar stille krav?

Frå dette spring eit syn på studentane som ei av fleire grupper som lever av samfunnet sine avgrensa felles ressursar. Krav om betre studentøkonomi må derfor for Sos. front vurderast utifrå stoda for gamle, sjuke og andre trengande og utifrå balansen i Statsbudsjettet. Det me til ein kvar tid kan stilla krav om er tiltak som vil utjamna den økonomiske stoda studentar imellom.

Modellbyggerane

Sidan reformismens sitt program er å gradvis omforma Staten og Samfunnet til beste for folk gjennom reformer, blir dei tvinga til å konstruera modellar, «heilhetlige ordningar» som skal sikra at alt fungerer bra for framtida. Problemet er at ein «gløymer» kven som sit med makta og brukar modellane i praksis. Eit døme: Sos. front var ein ivrig pådrivar for «prosentstipendmodellen» for tildeling av lån og stipend. I haust blei denne modellen innført med det resultat at stipendandelen fall frå 19 til 13%.

Krav om inntektsavhengig tilbakebetaling. (IATB)

IATB som går ut på at ein skal knytta dei årlege tilbakebetalingsbeløpa til ein viss prosent av inntekta, illustrerer godt reformisk tankegang. Då DNA (ikkje Høgre!) i 1978 lå om politikken til omfattande nedskjæringar av offentlege utgifter, var leiande Sos. frontarar raske til å oppfatta signala: «Her finst det ikkje meir å henta, Staten må spare og me kan ikkje rekna med auka løyvingar til studiefinansiering.» Ein ny strategi måtte utviklast. Baard Johannessen, Sos. Frontar og tidlegare leiar i NSU la fram resultatet hausen 81: Studentane skulle gje frå seg *alle stipend*, til gjengjeld stilla krav om IATB. Ideen er klar: På den eine sida blir tilbakebetalings-vilkåra stadig verre, folk blir skremt fra å ta opp lån. På den andre sida «veit ein» at Staten nektar å løyve meir. At studentar gjennom aksjonar kunne presse Staten, blir avvist som urealistisk. Følgeleg legg ein fram ein modell som gjer avdraga overkommelege, for tilbake-betalarane og som ikkje kostar Staten eitt øre! Ein har så stor tillit til at Staten vil ordna dette viselig, at ein er villig til å gi frå seg *eitkvart stipend!* Dette siste blir det ikke snakka høgt om lenger, men Sos. fronten

Foto: Klassekampen

har heilt til det siste stått på IATB som hovudstrategi for studiefinansieringa! Me kan oppsummera 4 viktige trekk ved reformismen i studentpolitikken:

- Vakling i kampen mot Staten stilt ovafor statleg nedskjeringspolitikk.
- Forakt for vanlege studentar si evne og vilje til å slost for egne interesse.
- Stor tiltru til at det vil bli betre under ei DNA regjering.
- Ein tendens til å fremma «krav» som set studentar opp mot studentar i staden for å samle skytset mot Staten.

Revolusjonære liner for studentkampen

Me har eit anna grunnsyn enn Sos. Front: Me ser på Staten som ein reidskap for kapitalen. Mens «A/S Norge» er rikare enn nokon gong, har DNA og Høgre vore samde om at lønene må haldast nede, at det må skjerast ned på helsevesen, eldreomsorg og utdanning. Studentar er ei gruppe som er undertrykt av denne Staten. Kapitalen treng utdanna arbeidskraft, men vil betale så lite som råd for det og vil ha kontroll over innhaldet i utdanninga. Studentar har sams interesse med alle andre som blir undertrykte og økonomisk tynte av Staten. Eitkvart krav studentane reisar mot Staten - for betre økonomi, betre undervisning, større fagleg fri-dom, er derfor rettferdig og må støttast. Studentkampen i dag er nært knytta til ei framtidig revolusjonær omveltning, fordi begge spring ut av den same uforsonlege motseiinga mellom borgarskapet på eine sida og arbeiderklassen og folket på andre. Ei revolusjonær line for studentkampen må vera:

1. For å mobilisere studentane til kamp mot Staten. Berre tusenar i aksjon kan pressa gjennom krav, ikkje all verdas korridor-samtaler. Aksjonar må førebust godt, først for å vinna. La-use «markeringar» utan eit slikt perspektiv er å leika med folks kampvilje og kan berre gi desillusjonering som resultat.
2. For å styrke dei uavhengige organisasjonane opp mot statleg oppretta studentrepresentasjon som Studentting ol.

3. For einskap studentar i mellom, mot krav som set student mot student. (som til dømes IATB).
4. Nå må vi vinne flest mogleg for synet at kampen for folket sine interesse krev at kapitalismen blir fjerna gjennom ein revolusjon.

Dette er ein del av jobben. Men kampen mot kapitalismen kan berre vinnast ved full mobilisering av *alle* som blir undertrykte og ved å sveisa saman ein nasjonal og internasjonal front mot systemet. Dette krev og å ta eit oppgjær med undertrykkinga innad i folket. Derfor må og følgjande vera krav til ein revolusjonær line i studentkampen:

5. For at studentorganisasjonane solidariserer seg med norske og utenlandske arbeidarar i kamp, og med frigjøringsrørsler som slåst mot imperialismen.
6. Reisa kamp for utenlandske studentars kår i Norge, særskilt mot diskriminering av studentar frå 3. verden.
7. Kvinnelege studentars krav må bli sentrale. Det må stillast krav om betre økonomi for studentar med barn, og det må innførast radikal kjønnskvotering ved fag der kvinner er i mindretal.
8. Me må gi full støtte til samiske studentar sin kamp. Mellom anna reise krav om eigen samisk høgskule.

Kva nå?

Den reformistiske politikken er i ei bakevje. DNA tapte valet, og Høgre er ikkje venleg stemt overfor IATB. Samstundes pressar aksjonar for betre studiefinansiering seg fram. Det er stor motstand mot IATB i stadig fleire studentorganisasjonar.

Renteaksjonen 86

Derfor har NSU og DUK tatt initiativet til ein aksjon der IATB ikkje er nemnd og med det sentrale kravet: renta ned til 6%. Dette er ein utmerka aksjon og har alt fått stor respons utover landet. Ein velluka renteaksjon vil vera eit viktig puff framover for ei kampline og mot apatien som har rådd dei siste åra. KAST KREF-TENE INN!

nks i:

Trond Trosterud

TROMSØ

NKS kan kontaktes:

- Bokdisk utafor UB i Breivika
- Oktober bokhandel i Tromsø

Øyvind Thomassen

TRONDHEIM

NKS kan kontaktes:

- NKS - Prisenstgt. 14, Trondheim.
- Tlf.:(07) 52.52.78

Björg Eli Eide

BERGEN

NKS kan kontaktes:

- NKS - Parkveien 1, Bergen.

Eva Ch.Tønnessen

OSLO

NKS - Gøteborggt.8, Oslo.

- Tlf.:(02) 38.42.50 Onsdag 14-17
- Stand Blindern hver Onsdag

Renteaksjonen '86

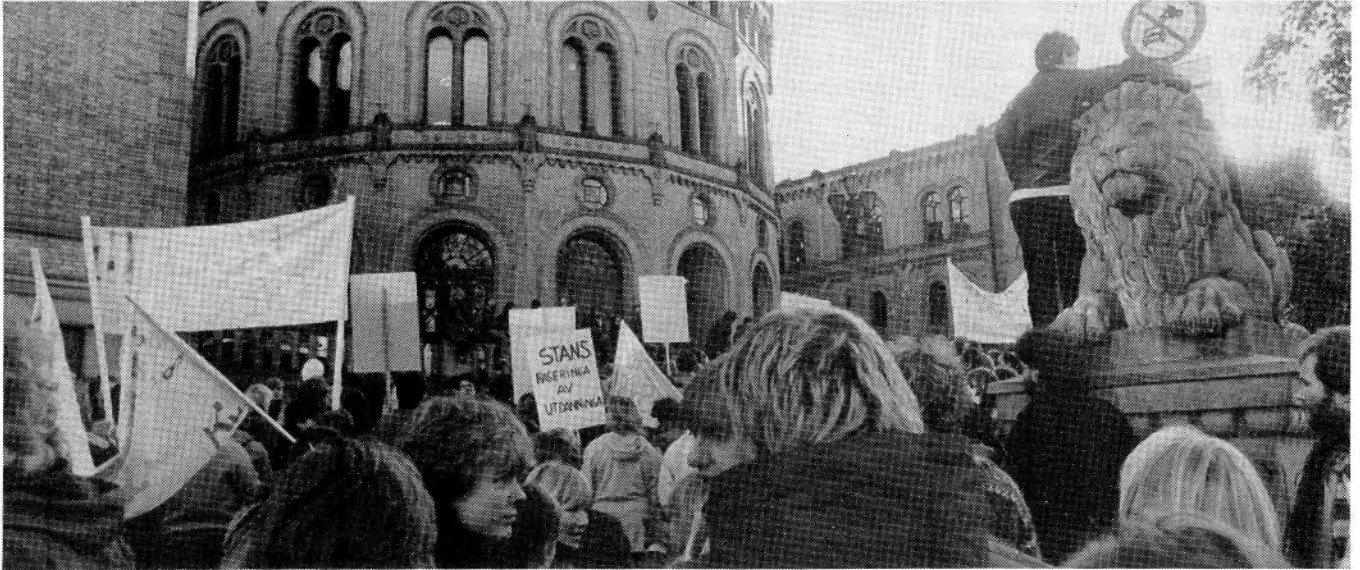

Foto: Klassekampen

De utdanningsøkende Kontaktutvalg (DUK) arrangerer som (forhåpentligvis alle vet en Renteaksjon fra 5. til 19. mars. DUK består av 18 interesseorganisasjoner for elever og studenter med en total medlemsmengde på ca. 250.000. Studentenes økonomiske vilkår har blitt stadig forverra de siste årene, og det er derfor på høy tid at studentene begynner å røre på seg.

Arbeidet med Renteaksjonen så langt (18. februar) har vist at mange studenter er enige i at student-økonomien er altfor dårlig, og mange er så forbanna at de også har ønsket å jobbe med Renteaksjonen '86. Myten (som noen har prøvd å skape) om den uinteressante og selvopptatte student ser ut til å forsvinne.

Hvorfor aksjoner?

Mange av de nedskjæringer som er foretatt innafor studiefinansiering de siste årene, har blitt vedtatt enstemmig i Stortinget. Derfor vet vi at vi ikke kan stole på noen av politikerne eller partiene på Stortinget. Vi kan bare stole på oss sjølv. Målet må være å bli en politisk pressgruppe som politikerne må ta hensyn til. Først da kan vi ha håp om å få gjennomført noen av våre krav.

Studenter har svært få metoder å benytte seg av for å bli en politisk pressgruppe. Vi har f.eks. intet streikevåpen som fagbevegelsen har. Diverse studentpolitikerer iherdige korridor-politikk de siste 10 årene har også vist seg å være lite fruktbar som den viktigste pressmetoden.

En av de få gangene studentene har fått gjennomslag var etter aksjonen mot renter i studietida, høsten 1980. Da troppa 5000 elever og studenter opp foran Stortinget, og regjeringen trakk sitt forslag. Dette viser oss at det nytter med aksjoner, og at breie markeringer som viser at studentene står samlet bak kravene er den arbeidsmetode som vi studenter når lengst med.

Hva skal skje?

Renteaksjonen varer fra 5.-19. mars, og i denne tida skal det samles underskrifter blant ALLE elever og studenter i videregående og høyere utdanning. Torsdag 13. mars ser det ut til å bli landsomfattende markeringer/aksjoner. Foreløpig ihvertfall i Oslo, Trondheim og Tromsø. I Bergen blir det Rock mot renta og fakkeltog den 19. mars. I Oslo blir det stor markering på Universitetsplassen i sentrum klokken 13.00 torsdag 13. mars. På kvelden blir det arrangement i Chateau Neuf med mønstring av forskjellig studentkultur. I tillegg er det planer om en lang rekke lokale arrange-

menter så følg med og delta på de arrangementer som blir arrangert!

8. mars og 1. mai

Renteaksjonen '86 har tre hovedparoler. Renta ned til seks prosent, bort med rentes rente og aldersskillet på behovsprøving mot foreldreinntekt ned fra 20 til 19 år. I tillegg er det noen steder reist lokale underparoler. Norsk studentunion i Oslo har vedtatt fem underparoler. Det er: Stipendandelen opp til 40 prosent. Kostnadsnormen opp til 5500 kroner pr. måned. Bort med behovsprøving mot eketefelles/samboers inntekt. «Arbeidsfri-inntekt» som stønad og trygd, må sidestilles med vanlig inntekt. Rett til «sykepenger». (Dvs. gjeldsavskrivning ved langvarig sykdom).

Hovedparolene og disse underparolene for Renteaksjonen bør brukes av studenter også 8. mars og 1. mai. Studenter må bruke disse to dagene til å markere sine krav. I dag er det sånn at over 50 prosent av lånmottakerne er jenter, og det er også slik at mange sider av vår studiefinansieringsordning rammer jenter spesielt.

Statsbudsjettet '87

Arbeidet med Renteaksjonen '86 må munne ut i planlegging av landsomfattende aksjoner mot neste års statsbudsjett. Våre krav blir helt sikkert ikke innfridd av

denne ene aksjonen. Derfor er det viktig at vi bruker våre erfaringer fra Renteaksjonen '86 til å lage ytterligere press mot de bevilgende myndigheter. Om statsbudsjettet innebærer ytterligere forverring kan vi sjølvsagt ikke vite nå, men situasjonen i utgangspunktet er altfor dårlig. Vi har mere enn nok grunnlag til å gå ut å aksjonere selv uten ytterligere forverring.

Her kommer en del tall og fakta om hvordan studentenes økonomi har utvikla seg fra 1973-1985.

Statens Lånekasse for utdanning ble opprettet i 1947. Da hadde lånekassa bl.a. som målsetting at stipendandelen av studielånet skulle være 40 prosent. Det har den desverre aldri vært. På sitt høyeste var stipendandelen 19 prosent, og i 1985/86 var stipendandelen 13 prosent. I følge stortingsmelding 66 om høyere utdanning var kjøpekrafta for studenter omtrent den samme i 1973, og i 1984. Men bak disse tall skjuler det seg en oppgang i kjøpekrafta fra 1973-79, og en nedgang fra 1979-1984.

Renteutvikling

år	rentefoten	inflasjon	realrente
1974	4.75%	8%	- 3,25%
1985	11.5%	6%	+ 5.5%

I 1974 lå altså renta på studielånet godt under inflasjonsnivået, mens den i 1984 (og 1985/86) ligger godt over inflasjonsnivået.

I følge Studentforum (Avisa til Norsk Studentunion) var det 60 prosent dyrere å tilbakebetale lån i 1984 sammenlignet med 1973.

Utsettelse

I 1982 var det 9000 som søkte om utsettelse av betaling av økonomiske årsaker. I 1984 utgjorde utsettelse p.g.a. arbeidsløshet 6700, og 18200 fikk utsettelse p.g.a. bostettingsutgifter, sykdom eller inntektssvikt av andre grunner.

På grunn av den dårlige studiefinansieringsordninga er problemet med deltidsarbeidene studenter blitt stadig større. I 1978 var det ifølge Studentforum 48 prosent deltidsarbeidende studenter. I 1983 var tallet 60 prosent. Og man regner med at tallet idag ligger rundt 70%. Statistisk sentralbyrå har regnet ut at studenter idag gj.snittlig bruker 10.000 kroner mer enn det lånekassa kan tilby dem.

Men til slutt: For noen går «alt meget bedre». Lånekassa har øket sin sjølfinsieringsgrad fra 20 prosent i 1981 til 60 prosent i 1985. Når de kommer opp i 100 prosent og over, betyr det at lånekassa tjener på å låne penger til studentene. Hvordan står det i forhold til intensjonene med opprettelse av lånekassa, mon tro?

Kriterier og regler som lånekassa bruker i sin tildeling av lån og stipend har forandret seg endel siden 1968. Her følger en forsøksvis oversikt over de viktigste endringene siden 1968.

1968

- Borteboerstipend ble innført.

1972

- Behovsprøving mot foreldreinntekt ble fjernet for alle over 20 år. De under 20 år ble fremdeles behovsprøvet.

1975

- Fra dette året ble det vedtatt at lånet skulle indeksreguleres mot inntekten til en gjennomsnittlig industriarbeider.

1983

- Grunnstipendiet fjernes helt.
- Behovsprøving mot ektefelles inntekt «snikinnføres» med statsbudsjettet.
- Stortingsmelding 12 om utdanningsfinansiering legges fram.

I denne fremmes det følgende VIKTIGE endringer.

- a) Indeksregulering mot industriarbeiderinntekt skal bort.
- b) Prosent-stipendmodellen skal innføres. Modellen medfører i praksis en reduisering av stipendandelen for en «normal» student fra 19-13 prosent.
- c) Tilbakebetalingstida for et gjennomsnittslån reduseres fra 20 til 15 år.
- d) Det foreslås innføring av rentes rente.

1984

- Behandlinga av st.mld. 12: Gledelig: Man opprettholder indeksregulering mot industriarbeiderinntekt. Det innføres gjeldsavskrivning på svangerskap med 18 uker. (Men det gjelder bare for månedene 15. august - 15. juni får du barn utenom denne perioden regnes bare de ukene som er innafor denne perioden som gyldig for gjeldsavskrivning.) Reisestipend for tre hjemreiser hvor utgiftene beløper seg til over 600 kroner årlig. Ellers innføres alt som er nevnt i punktet fra 1983. I tillegg: Behovsprøving mot ektefelles inntekt gjelder også samboende. Stortinget gikk ellers prinsipielt inn for senking av aldersgrensa for behovsprøving mot foreldreinntekt fra 20 til 19 år. Statsbudsjettet for 1985 og 1986, fastholder grensen på 20 år.

1985

- Statsbudsjettet for 1985 legger rammene for de vedtatte prinsipper. Dette medfører «desverre endel uheldige konsekvenser» Som f.eks. at enslige forsørgere får reduksjon i stønad på 10.000 kroner, at det desverre er få under 20 år som får lån, og enda færre som får stipend fra lånekassa.

(Se ellers tall om utviklingen i studentøkonomien).

AKP(m-l)

Boks 211 Sentrum, 0103 Oslo 1
Kontoradr.: Gøteborggt. 8, 0566 Oslo 5
Telefon: (02) 38 42 50, kontortid 10-15, torsdag 10-18.

RØD UNGDOM: Gøteborggt. 8, Tlf: 37 73 50
Postboks 610 Sentrum, 0106 Oslo 1

NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND:

Gøteborggt. 8 0566 Oslo 5. Tlf (02) 38 42 50, mand. og torsd. 10-14.

RØD VALGALLIANSE

Boks 211 Sentrum, 0103 Oslo 1
Kontoradr.: Gøteborggt. 8, 0566 Oslo 5. Telefon (02) 38 42 50

Studenter skvises ut

I 1975 ble det innført en generell stopp i adgangen for å oppnå arbeidstillatelse for utenlandske statsborgere. En del grupper ble unntatt fra denne bestemmelsen, bl.a. gjaldt dette elever og studenter ved norske undervisningsinstitusjoner. Etter at kapitalistene kom til at det var mer profitt å hente ved kapitaleksport og bruk av ny teknologi framfor å ha en stor og billig arbeidstokk i Norge, har de norske myndighetene frenetisk forsøkt å hindre folk i å komme over grensa.

Arne Nesland, førstekonsulent i Statens Utlendings Kontor (SUK), har uttalt til «Skoleforum» at utenlandske studenter bruker oppholdstillatelsen for utdanning til å omgå innvandrerstoppene. Men en student kan ikke få arbeidstillatelse pga. langvarig og særlig tilknytning til Norge. Dette gjelder uansett om vedkommende har studert her i ett eller syv år.

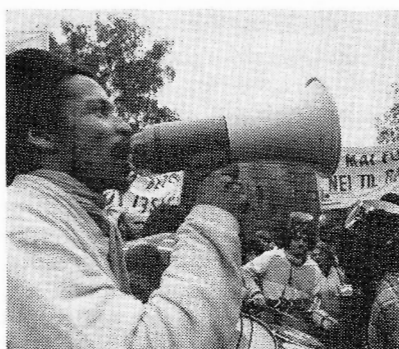

Foto: Klassekampen

Hvem er «utenlandsstudenten»?

I dag er det ca. 2000 studenter som ikke har norsk statsborgerskap, i Norge, mens ca. 7000 med norsk statsborgerskap studerer i utlandet. For noen år tilbake vedtok universitetene å begrense adgangen for utenlandske studenter. Forholdet mellom de to talla blir enda grellere når det i kvota «utenlandsstudenter» også opptas a) folk som har fått oppholdstillatelse på annet grunnlag enn utdanning og b) folk som ikke skal studere, men bare følge norskundervisningen.

Noen skikkelig statistikk over disse kvotene finnes ikke, men når disse to gruppene defineres inn under begrepet «utenlandsstudent» og når studenter fra andre vestlige land også er med i kvo-

ten, blir antall studenter fra 3. verden forsvinnende lite.

Håndslag til innvandringspolitikken

Etter at departementet av slo å bevilge mer penger til en stilling ved kontoret for utenlandsstudenter (KUS), vedtok kollegiet ved universitetet i Oslo at bare søkere som allerede var bosatt i landet skulle tas opp. Saka ble kjent, folk protesterte og departementet ble nødt til å gjøre en tilsynelatende retrett. En midlertidig stilling ble oppretta, men dette skjedde altfor seint for å kunne løse problemene for undervisningsåret 86/87. KUS har også fått beskjed om å prioritere søkere fra land som har betydelig antall norske studenter, og søkere fra Norges hovedsamarbeidsland. Søkere etter alternativ nr. en kommer i all hovedsak fra andre imperialistland, mens det praktisk talt ikke er søkere fra samarbeidslandene med unntak fra India og Pakistan. Dette er et eksempel på hvordan utdanningsmyndighetene gir håndslag til den rasistiske innvandringspolitikken som føres i dag.

Situasjonen etter opptak

Hvordan er så situasjonen for en utenlandsstudent som har blitt tatt opp ved universitetet: En student fra 3. verden kan få lån og stipend fra Lånekassen dersom hun ikke har lang yrkespraksis eller utdanning som tilsvarer mellomfag fra før. Tilsagn om lån og stipend blir som regel gitt før hun kommer til landet. Praksisen er også slik at utenlandsstudenter blir garantert en hybel på en av studentbyene. SUK utsteder oppholdstillatelse dersom vedkommende har studentpass.

Så langt høres det bra ut. Men i 1984 skjerpet SUK inn praksisen. Oppholdstillatelse til utdannings-søkende skulle ikke lenger gis for et år av gangen, men bare for de månedene undervisningsåret varer. I praksis betyr dette at alle utenlandske studenter og elever i Norge må forlate landet om sommeren. Bare folk som vasser i penger kan klare av en slik situasjon.

Deltidsarbeide

Studiefinansieringsordninga er i dag for dårlig. Studentene er nødt til å jobbe deltid for å kunne dekke leveomkostningene. Utenlandsstudentene er i samme økonomiske situasjon, men får som regel ikke tillatelse til å jobbe det første året. Senere i studiene avhenger arbeidstillatelsen av om vedkommende følger lånekassens oppsatte studienorm. Beslutningen om arbeidstillatelse blir tatt av SUK, men utdanningsinstitusjonens vurdering er helt avgjørende.

Rett skytset riktig vei

Ansvaret for den systematiske diskrimineringa av studenter fra 3. verden ligger selvsagt hos politikerne. Det er Stortinget som legger opp retningslinjene for innvandringspolitikken og det er stortinget som legger opp rammene for høyere utdanning. Men Stortinget bruker andre statlige institusjoner som «buffer». Det overlates til universitetene, SUK og departementene å ta de upopulære avgjørelsene, slik at Stortingets medlemmer i fred og ro kan dra rundt på møter og prate dill om rasismen og vakre politiske målsetninger. Det passer også bra for politikerne at de dann og vann kan dra helteglorien over hodet og omgjøre horrible vedtak som kjøres fram i pressa.

Disponeringer

Når det gjelder kapasitetsproblemer ved KUS i Oslo, så er dette forårsaket av politikernes manglende vilje til å styrke høyere utdanning, de svekker den istedet. Mange fag ved universitetene sliter med store kapasitet problemer. Det er under enhver kritikk at Universitas, hvis målsetting burde være å fremme studentenes interesser, på lederplass i nr. 2/86, bruker samme argumentasjon som departementet, og sier at problemet burde vært løst ved interne omdisponeringer. Universitas burde begripe at kapasitetsproblemerne ikke er et resultat av «norsk byråkrati og kronglete budsjett rutiner», men bevisst politikk fra myndighetenes side.

Sommern kommer!

Kom sommervind kom sommerleir!

Norges Kommunistiske Studentforbund sin sommarleir går av stabelen 10 - 16/8. Merk deg dette og legg andre ferie-planer og jobbing utanom denne veka!

Den skarpe lesaren vil straks sjå at dette er veka før semesterstart på universiteta. Dermed blir ikkje ferien eller jobbinga om sommaren splitta opp. Stedet er hemmelig: (les enno ikkje avklara), men leirutvalget har merka seg ønskjene om sjø-/ sol-/ barnevennlege - forhold og skal gjere sitt beste.

Emnet for leiren er: SOSIALISME - UTVEG ELLER BLINDVEG? For den som tør opne augo i dag er det klart kva Kapitalismen/ Imperialismen fører med seg av undertrykking og utbytting. Gjeldskrisa, rovdrift på naturressursane, og okkupasjonar er stikkord. Litt vanskelegare er det kanhende å sjå at før eller siden vil ring-virkningane nå Norge og, sjøl om me enno flyg som ein ballong over det opprørte havet. Kapitalismen har spilt fal-

Foto: Klassekampen

lit. Men kan *sosialismen* løysa problema til Norge - og til resten av verda? Og kva med dei historiske erfaringane med sosialismen? Kva er det som gjer at sosialistiske stater «skifter farge» og blir overtatt av eitt nytt borgarskap? Og korleis kan me slåss mot ein slik utvikling i eitt framtidig sosialistisk Norge?

I tillegg til hovuddiskusjonen blir det avholdt korte seminarer

om ulike emner, kultur, Swim & Trim m.m.

Prisen avheng av stedet, men vil vere tilpassa den elendige studentøkonomien. Nærmere opplysningar kjem i Klassekampen så: følg med - følg med, eller send ein lapp til Norges Kommunistiske Studentforbund om at du vil ha fleire detaljer når dei er klare.

Me sjåast!
Sommarleirutvalet.

KVINNEDAGEN

Det er snart 8. mars igjen. Den internasjonale kvinnedagen skal nok en gang feires med tog og ulike arrangementer over hele landet. Vi oppfordrer alle studenter til å bruke dagen til å fremme krav om en bedre studiefinansiering, siden 8. mars i år faller sammmen med DUK's hovedaksjon denne våren - Renteaksjonen 86.

Halvparten av studentene er jenter, som rammes særlig hardt av dagens studiefinansieringsordning. Dette må vi markere 8. mars. Mannlige studenter bør og stille opp for å vise solidaritet med oss i kampen mot statens utbytting og undertrykking av kvinnelige studenter.

Bruk renteaksjonens paroler:

- Renta ned til 6 %
- Bort med rentes rente
- Aldersskillet for behovsprøving mot foreldres inntekt ned til 18 år

I tillegg har NSU-møtet i Oslo foreslått følgende tilleggsparoler:

- Stipendandelen opp til 40 %
- Kostnadsnormen økes til kr. 5.500,- pr. måned
- Vekk med behovsprøving mot ektefelles/samboers inntekt
- Arbeidsfri inntekt/trygd må sidestilles med «vanlig» inntekt ved stipendberegning

Dette er paroler alle studenter kan samles om og mobiliseres på. Lag gjerne andre paroler, men bruk for all del 8. mars.

Studenter på universitetene og høyskolene bør markere seg på lærestedet dagene før 8. mars. (den faller på en lørdag i år) Heng opp transparenter både inne og ute, arranger 8. mars frokost/lunch, foreta en punktdemonstrasjon. Det er mange muligheter... Kulturelle innslag i toget er velkomne.

8. mars er til for å feires og brukes. Gratulerer med dagen!

Kamp-kandidat på juss i Oslo

Liv Os Stølan, mellomfagsstudent på kriminologi er 1. kandidat på Radikal Juss Fronts liste til valget på Landstingsdelegater til NSU. Radikal Juss Front ble danna i fjor og er den eneste student-politiske fronten på Juss som gikk imot lukking av fakultetet. Liv sitter også som representant fra Kriminologi på NSU-møtet i Oslo.

Du er medlem av Norges Kommunistiske Studentforbund men stiller på Radikal Juss Front's liste. Hvorfor det?

Valg til studentenes interesseorganisasjoner bør skje ved tillitsvalg av enkeltpersoner og ikke utifra partipolitisk tilhørighet, fordi dette vil ekskludere de fleste studentene fra å delta aktivt i studentpolitikken. I en interesseorganisasjon må de valgte representere de studentene som har valgt henne/han, og ikke en gruppering eller front. Da valgene ved vårt fag skjer ved urnevalg er vi nødt til å presentere en liste med et navn. Radikal Juss Front eksisterer bare ved Det juridiske Fakultet i Oslo. Der det er allmøtevalg på delegatene stiller NKS'ere til valg som enkeltpersoner. Radikal Juss Front sin plattform er rent studentpolitisk, og studenter som ikke er medlemmer i NKS stiller også til valg på denne.

Sp: Hvordan mener du NSU bør jobbe?

NSU må innrette seg mer mot grunnplanet for å mobilisere studentene til kamp for egne krav. NSU-møtene som høyeste organ på lærestedene i NSU fungerer OK i Oslo, men vi må styrke allmøtene. Det er på allmøtene alle studenter kan være med å diskutere og fatte vedtak på saker. Ved allmøtevalg kan studentene under debatt få vite standpunktene til de

ulike kandidatene på de sakene som er aktuelle for valget.

Men er ikke urnevalg mer demokratisk?

Urnevalg er som å stemme i blinde hvis en da ikke har satt seg inn i de ulike frontenes mening i de sakene som de valgte faktisk skal behandle. Jeg har snakket med flere studenter som har stemt på en gruppering fordi de mener dette stemmer mest overens med hva de stemmer til stortingsvalg, og som jeg etter diskusjon om studentpolitikk finner ut at er sterkt uenig i det den grupperingen står for i hovedsak. NSU er i dag en svak organisasjon. En fremtidig styrke må basere seg på et sterkt kamp-villig grunnplan som kan legge press på Staten for å få igjennom sine krav. En sterk studentorganisasjon krever at studentene går på allmøte og er engasjert i hvordan studentene skal få igjennom sine krav. Studentene legger ikke press på Staten ved å sleppe en lapp i en urne en gang i året.

Men hvilke saker bør NSU ellers jobbe med?

De siste åra har Studentøkonomien blitt mye dårligere. Det har vært nedskjæringer i bevilgningene til utdanningsinstitusjonene og «velferds-tilbudet» for studenter som studentboliger o.l. er blitt tjenester som studentene må be-

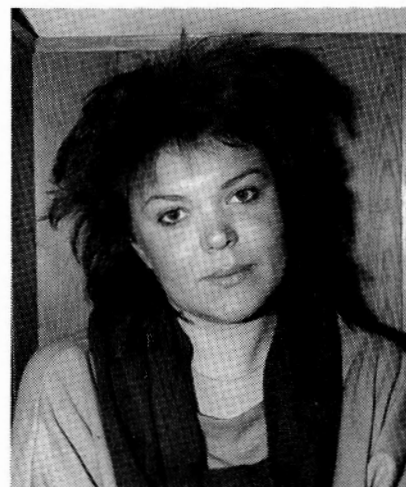

Foto: Klassekampen

tale dyrt for. NSU må i åra som kommer mobilisere studentene til kamp mot disse nedskjæringene. I stortingsmeldinger har Staten gitt klart uttrykk for at det ikke vil bli noe bedre i åra som kommer. Nedskjæringene i høyere utdanning er endel av de nedskjæringene som nå rammer alle Statens uprofitable sektorer. Nedskjæringene starta omkring 1978, og denne politikken har siden vært ført fra Staten.

Hvorfor gikk Radikal Juss Front mot lukking av Juss?

Jeg mener at alle skal ha rett til å få den utdanninga de ønsker. Hovedproblemet på Juss er for få lærere, for liten plass og spesielt mangel på lesesalplasser. Bare økte bevilgninger til Juss kan løse disse problemene. Vi studenter må reise kravet om de nødvendige bevilgninger til Juss slik at alle som vil kan studere Juss under akseptable studieforhold.

BLI ABONNENT

- 1 år kr. 995 Lørdagsavisa:
 ½ år kr. 505 1 år: kr. 250 ½ år: kr. 130
 kvartal kr. 260 Klassekampen, Salgsavdelinga,
 1 måned kr. 105 Boks 83 Bryn, 0611 Oslo 6

Kryss av for ønsket abonnement.

Navn:

Adresse:

Postnr./sted: Telefon:

- Jeg vil delta på studiesirkel i NKS
Jeg vil vite mer om NKS
Jeg vil bli medlem av NKS

Navn:

Adresse:

Sendes til:
NKS, Gøteborggt. 8, Oslo 6. Tlf. (02) 38 42 50